יקבורו. מנקביס אותו לשון (מלכים ב יב) ויקוב חור בדלתו: **אוכלא דקצרי.** כלי של כוסכין שהוא מוקב ומזלפין בו מים על הבגדים: **ומכוס גם סוף יורש.** מי שמרוויח את תלמידו בדבר הלכה גם הוא יורה לעולם הבא ל"ל ומרוה לשון מורה: **ומפס לך לקן ומגוה ומפמוד וגו'.** רמז ע"ז תורה אור

שימות ויעמוד לאחר מכן לקן הימין לקן שעתיד הקב"ה להחזיר ימינו לפכ"ר שהרי הש"ב אחור ימינו: **מרמפס בעוס"ו.** יתגס לעוה"ב: **שפי אופיום.** כמ"ל **על שס.** כך שמעתי. ל"ל כל שמות על שס דאמרי' בעלמא (חגיגה דף מ.) לבאות אות הוא בלבא שלו קרי להו אותיות לשון מופלא: **גדול מקדש.** תשוב הוא: **נמילפים סבי נמי.** דגדולה היא וכדעולא: **שפי פופפיום.** דכתיב אל נקמות ה' אל נקמות הופיע ואיכא תרי נקמות ואחד הופעה בתרוייהו ודמי כמאן דאיכא אכל נקמה ונקמה אחד הופעה: **אבא לעוכפ.** של ישראל שסילק שכינתו מאומות העולם ובא על ישראל וקרי ליה נקמות משום דתגמול טוב הוא שזכו לשכינה על שאחרו "נעשה ונשמע", "ונקמה" הייט תגמול אחר לפורענות לעובדי מלכים שנפרע מהן ליום הדין כדאמרינן בפרק קמא דמסכת ע"ז (דף ד.) עוקס ה' ובעל חמה לעכו"ס שהוא בעלמו ובכבודו נפרע מהן והייט הופעה: **וכדעפ.** מפני הדעת מלאו כל החדרים הון: **בשביל נאפך.** שנתת למי שאין בו דעה ישימו מזור תחתיך: **כל אפך עמון לנפוניו.** כל לילה נפון ונחבא ממלפוני התורה שאין דברי תורה נשמעין באותו בית: **פאפלסו אפ לא נופפ.** זה אמו של גיהנם שאין לריך נפוח: **ירע שריד באפנו.** מי שרע בעיניו שיש שריד באהלו: **כל שאינו משייר פהיפין.** לדריך לשייר כדכתיב אכול והותר (מלכים ב ד): **וסא אמר רבי אלעזר כל** שמעות ויעמוד לאחר מכן לקן הימין שהרי הש"ב אחור ימינו: **מרמפס בעוס"ו.** יתגס לעוה"ב: **שפי אופיום.** כמ"ל **על שס.** כך שמעתי. ל"ל כל שמות על שס דאמרי' בעלמא (חגיגה דף מ.) לבאות אות הוא בלבא שלו קרי להו אותיות לשון מופלא: **גדול מקדש.** תשוב הוא: **נמילפים סבי נמי.** דגדולה היא וכדעולא: **שפי פופפיום.** דכתיב אל נקמות ה' אל נקמות הופיע ואיכא תרי נקמות ואחד הופעה בתרוייהו ודמי כמאן דאיכא אכל נקמה ונקמה אחד הופעה: **אבא לעוכפ.** של ישראל שסילק שכינתו מאומות העולם ובא על ישראל וקרי ליה נקמות משום דתגמול טוב הוא שזכו לשכינה על שאחרו "נעשה ונשמע", "ונקמה" הייט תגמול אחר לפורענות לעובדי מלכים שנפרע מהן ליום הדין כדאמרינן בפרק קמא דמסכת ע"ז (דף ד.) עוקס ה' ובעל חמה לעכו"ס שהוא בעלמו ובכבודו נפרע מהן והייט הופעה: **וכדעפ.** מפני הדעת מלאו כל החדרים הון: **בשביל נאפך.** שנתת למי שאין בו דעה ישימו מזור תחתיך: **כל אפך עמון לנפוניו.** כל לילה נפון ונחבא ממלפוני התורה שאין דברי תורה נשמעין באותו בית: **פאפלסו אפ לא נופפ.** זה אמו של גיהנם שאין לריך נפוח: **ירע שריד באפנו.** מי שרע בעיניו שיש שריד באהלו: **כל שאינו משייר פהיפין.** לדריך לשייר כדכתיב אכול והותר (מלכים ב ד): **וסא אמר רבי אלעזר כל**

יקבורו לאום ואין *לאום אלא עוברין שנאמר ולאום מלאום יאמץ ואין קבה אלא קללה שנאמר °מה אקב לא קבה אל ואין בר אלא תורה שנאמר °נשקו בר פן יאנף עולא בר ישמעאל אומר מנקבין אותו כבברה כתיב הכא °יקבוהו לאום וכתיב התם °ויקב חור בדלתו ואמר אביי כי *אוכלא דקצרי, ואם למדו מה שכרו? אמר רבא אמר רב ששת זוכה לברכות כיוסף שנאמר °וברכה לראש משביר ואין משביר אלא יוסף שנאמר °ויוסף הוא [השליט על הארץ הוא] המשביר לכל עם הארץ אמר רב ששת כל המלמד תורה בעוה"ז זוכה ומלמדה לעולם הבא שנאמר °ומרוה גם הוא *יורה. אמר רבא מניין לתחיית המתים מן התורה שנאמר °יחי ראובן ואל ימות יחי ראובן בעולם הזה ואל ימות לעולם להבא, רבינא אמר מהכא °ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם, רב אשי אמר מהכא °ואתה לך [לקץ] ותנוח ותעמוד לגורלך לקץ הימין, אמר רבי אלעזר כל פרנס שמנהיג את הצבור בנחת זוכה ומנהיגם לעוה"ב שנאמר °כי מרחמם ינהגם ועל מבועי מים ינהלם *ואר אלעזר גדולה דעה שניתנה בין שתי אותיות שנאמר °כי אל דעות ה' ואר אלעזר גדול מקדש שניתן בין שתי אותיות שנאמר °פעלת ה' מקדש ה' כוננו ידיך מתקיף לה רב אדא *קרחינאה אלא מעתה גדולה נקמה שניתנה בין שתי אותיות דכתיב °אל נקמות ה' אל נקמות הופיע? אמר ליה למילתיה הכי נמי כדעולא דאמר עולא שתי הופעיות הללו למה אחת למדת טובה ואחת למדת פורענות ואמר ר' אלעזר כל אדם שיש בו דעה כאילו נבנה בית המקדש בימיו שזה ניתן בין שתי אותיות וזה ניתן בין שתי אותיות ואמר ר' אלעזר כל אדם שיש בו דעה לסוף מתעשר שנאמר °ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים ואמר ר' אלעזר כל אדם שאין בו דעה אסור לרחם עליו שנאמר °כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמנו עושהו ויוצרו לא יחונגו ואר אלעזר כל הנותן פיתו למי שאין בו דעה יסורין באין עליו שנאמר °לחמך ישימו מזור תחתיך אין תבונה בו ואין מזור אלא יסורין שנאמר °ויראו אפרים את חליו ויהודה את מזורו ואמר ר' אלעזר כל אדם שאין בו דעה לסוף גולה שנאמר °לכן גלה עמי מבלי דעת ואמר ר"א *°כל בית שאין נשמעים בו בלילה אש אוכלתו שנאמר °כל חשך טמון לצפוניו תאכלהו אש לא נופח ירע שריד באהלו *אין שריד אלא ת"ח שנאמר °ובשרידים אשר ה' קורא ואמר ר' אלעזר כל שאינו מהנה תלמידי חכמים מנכסיו אינו רואה סימן ברכה לעולם שנאמר °אין שריד לאכלו על כן לא יחיל טובו אין שריד אלא תלמידי חכמים שנאמר °ובשרידים אשר ה' קורא ואמר רבי אלעזר כל שאינו משייר פת על שלחנו אינו רואה סימן ברכה לעולם שנאמר °אין שריד לאכלו על כן לא יחיל טובו ואמר רבי אלעזר כל המשייר פתיתים על שלחנו כאילו עובד ע"ז שנאמר °העורכים לגד שלחן והממלאים למני ממסך לא קשיא °הא דאיכא שלימה בהדיה הא דליכא שלימה בהדיה ואמר רבי אלעזר *כל המחליף בדבורו כאילו עובד ע"ז כתיב הכא °והייתי בעיניו כמתעתע וכתיב התם °הבל המה מעשה תעתועים ואמר רבי אלעזר כל המסתכל בעדוה קשתו נגערת שנאמר °עריה תעור קשתך *ואמר רבי אלעזר לעולם הוי קבל וקיים אמר רבי זירא אף אנן נמי תנינא בית אפל אין פותחין לו חלונות לראות נגעו ש"מ *אמר ר' טבי אמר ר' יאשיה מאי °דכתיב °שאול ועוצר רחם ארץ לא שבעה מים וכי מה ענין שאול אצל רחם אלא לומר לך מה רחם מכנים ומוציא אף שאול מכנים ומוציא והלא דברים קל וחומר ומה רחם שמכניסין בו בחשאי מוציאין ממנו בקולי קולות שאול שמכניסין *בו בקולות אינו דין שמוציאין ממנו בקולי קולות מיכן תשובה לאומרין אין תחיית המתים מן התורה תנא דבי אליהו צדיקים שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיותן אינן חוזרין לעפר שנאמר °והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים מה קדוש לעולם קיים אף הם לעולם קיימין ואם

סמ"ר פפיסין על שולחנו כאילו עובד ע"ז שנאמר סעורכים לגד שולחן. שכן עושין שמכיחין שלחן ערוך במאכל ומשתה לשם אותה ע"ז שקורין גד וממלאים כוסות של מרקחים נסוכים לע"ז שמה מני: **סא.** דקאמר אסור: **דליכא שלימה בהדיה.** שמביא שלימה לאחר שאכל ושתן על השלחן עם הפתיתין שמייר דמחזי דלשם ע"ז עביד הכי: **וסא.** דליכא שלימה בהדייהו דמזומנין לעני: **הא גדא** לגיתיה לא גרסי': **סמחליף בדבורו.** משנה בדבורו שלא יהא ניכר: **קשתו נגערת.** כח קושי אבר שלו שאינו מוליד שנאמר ערייה תעור קשתך ערייה שאתה משתכל בה ממש בערותה היא תעיר קשתך ר"ל המסתכל המתשב בערייות דלאשה אינ קשתו גברת ידו נגערת מתקלכת ומתמעטת כמו (ב"מ דף כט:) מגא כסות מגערה אחת לשלשים יום ח"ל כמו (שמות יד) ויגער ה': **סוי קבל.** הוי עניו ותהיה קבל לשון אפל עשה עצמך אפל ושפל: **בים אפל אין פותחין בו חלונות לראות אם נגעו.** כגון גרלה לי בבית כתיב דמשמע גרלה ממולא ועוד דכתיב לי *ולא לאחרי ומגא שאפלתו הלאתו דכל זמן שאין כהן רואה אין מטמא בנגעים: **שאול ועוצר רחם ארץ לא שבעה מים.** קבר לא שבע ממתים ועוצר רחם בית הרחם שהוא קטר ועוצר לא יכבע מבעילות וכן ארץ לא שבעה מים: **וכי מה ענין שאול וכו'.** למה נסמכו הני אהדדי: **מכניס.** הזרע ומוליא הולד אף שאול מכניס ומוליא לתחיית המתים: **שמכניסין בו בקולי קולות.** בבכי גדול קוברין את המת: **אינו דין שמוליאין אותו בקולי קולות.** שנאמר יאמר בשופר גדול: **שעתיד הקב"ה לסמיות.** לימות המשיח: **נאחר שיהיו שוב אין חוזרין לעפרם.** כין (לימות המשיח כין לעולם הבא) אלא הבשר מתקיים עליהם עד שיחוט ויחיו לעתיד לבא:

ו א מיי' פ"ג מהל' ת"ת הל' יג סמג עשין יב טוש"ע יו"ד סי' רמו סעיף כד:
ז ב ג טוש"ע או"ח סי' קפ סעיף כ:
ח ד מיי' פי"ד מהל' מומלח לרפא הל' ה:
ט ה מיי' פ"ח מהל' תשובה הל' ח:

מגדה
מ"מ אמרות בל"ל:
= מ"מ אמרותיו בנוסא זה
מ"מ מ"מ אמרותיו בענין תנאי תולה ותלה

גליון השיס
גמ' כל בית שאין דעת בשמעין · עיין עירובין דף יח ע"ב:

נוסא
ג ד ל ה:
1 - דגדר
2 - מקדש
3 - נקמה
נתתנו הקב"ה אותיות
ימות המשיח ולעולם הבא. רש"ל

[מועד קטן מ:]

[סס' ע"ס]

מגדה

מגדה
הדגשת "ריש" בספרים

*מגדת ביין - לשי' חדה
[ג"י המיוחדת אבלא בנ"ח ומ"ש שני פירושים]
בקרא כתיב יורא בלא"ף
[מגדה לג. ע"ש]
[מגדה לג. ע"ש]
[מגדה לג. ע"ש]